

Α Ν Ω Κ Α Τ Ω

τηρίου τῆς πόλεως, ἐπὶ ἀπλῆς σαρκοφάγου, χρησιμεύουσης ὡς κρήνης, φέρεται ἡ ἐπομένη ἐπιγραφή, ἐν δυοὶ στίχοις διήκουσιν ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον τῆς προσόψεως

Α. ΚΑΙΚΙΛΙΟΣ ΣΕΚΟΥΝΔΟΣ ΚΑΙΚΙΛΙΩ
ΟΥΑΛΕΝΤΙΩΔΕΛΦΩ ΚΑΙΤΗΜΗΤΡΙ

Α. Καικίλιος Σεκούνδος Καικίλιω
Ουάλεντι τῷ ἀδελφῷ καὶ τῇ μητρὶ

Ἡ ἄνωτέρω ἐπιγραφή δὲν ἦτο καταφανῆς μέ-
χρι τοῦδε, ἐστραμμένης οὐσῆς τῆς πλευρᾶς τῆς
λάρνακος, ἐφ' ἧς αὖτις, πρὸς τὸν τοῖχον τοῦ ἡδῆ
καταρριφθέντος κτιρίου.

Ἐν τῇ περιοχῇ τοῦ Διοικητηρίου κατάκεινται
πολλὰ ἄλλα ἐπιτύμβια μάρμαρα, ὧν τινὰ μετ'
αναγλύφων. Εἰ καὶ ἐπιγραφαὶ τούτων ἐδημοσιεύ-
θησαν, οὐχ' ἦττον λυπηρὴν θὰ ἦτο ἂν καταστρέ-
φοντο, χρησιμοποιούμενα κατὰ τὴν ἀνοικοδόμη-
σιν τοῦ νέου νομαρχιακοῦ καταστήματος ὡς ἀ-
πλοὶ λίθοι.

Πλὴν τῶν ἐκ Θεσσαλονίκης ἐπιγραφῶν τούτων
φίλος μοι ἀνακοινεῖ τὰς ἐπομένας δύο ἐπιγραφάς,
ὧν ἡ μὲν εὑρίσκεται ἐν τῷ χωρίῳ Δεμίρ-Ἰσάκ
τῆς ἐπαρχίας Σερρών, ἡ δὲ ἀνεκαλύφθη ἐν τινὶ
χωρίῳ τοῦ διαμερίσματος Λαγκαδᾶ τῆς ἐπαρ-
χίας Θεσσαλονίκης, οὐτινος ὅμως δὲν μοι ἐδη-
λώθη τὸ ὄνομα

ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΑ
ΔΗΜΕΟΥ
ΔΗΜΗΤΡΙΩΤΩ
ΑΝΔΡΙ ΚΑΙ
ΑΥΤΗ ΕΠΟΙΕΙ

Ἀρτεμιδώρα Δημίον Δημητρίῳ τῷ ἀνδρὶ
καὶ αὐτῇ ἐποίηι

μετ' ἀναγλύφου παραστάσεως ἀνδρὸς καὶ γυ-
ναικῆς ἐν προτομῇ.

ΛΑΝΝΙΩΜΑΚΕΔΟΝΙΔΕΚΟΥΡΙΩΝΙ
ΕΙΛΗΣΒΓΑΛΛΙΚΗΣ
ΤΥΛΛΙΑΓΛΥΚΙΝΝΑ

ΗΔΕΛΦΗΚΑΙΑΤΤΙΚΗΜΗΜΗΤΗΡ

Α. Ἀντίῳ Μακεδόνι Δεκουρίῳ
εἰλῆς (ἑλῆς) β' γαλλικῆς, Τυλλία Γλύκιννα
ἡ ἀδελφὴ καὶ Ἀττικὴ ἡ μήτηρ

Δεκουρίων-δέκαρχος ἐκ τοῦ decuria-δεκανία
(Ἄρρ. Γακτ.) ὡς τὸ Κεντουρίων-ἐκατόνταρχος ἐκ
τοῦ centuria.

Ἄλλὰ πότε ἔζη ὁ Α. Ἄννιος οὗτος καὶ τίς
ἢ Β' Γαλλικῆ ἕλη ἢ ἐν Μακεδονίᾳ βεβαίως σταθ-
μεύουσα; Οὐδόλλος ἀπίθωνοι ὅτι ἐκ τῶν Γαλα-
τῶν τῶν εἰσβαλόντων εἰς Μακεδονίαν ἐπὶ Ῥω-
μαίων καὶ παρὰ τὴν Λητὴν ἀποκρουσθέντων,
κατὰ τὴν σωζομένην ἀρχαίαν ἐπιγραφὴν, (1) οἱ
ἐναπομείναντες ἐμισθοφόρου κατόπιν παρὰ τοῖς
Ῥωμαίοις ἀποτελοῦντες ἰδία σώματα, παρὰ τινι
τῶν ὁποίων ὑπηρετεῖ ὡς δεκουρίων ὁ ἡμέτερος
Α. Ἄννιος ὁ Μακεδών.

Ἐν Θεσσαλονίχῃ, Ὀκτώβριος 1891.

Σ. Γ. ΑΣΤΕΡΙΑΔΗΣ

(1) *Orac Une Mission à Mont-Athos par M.M. abbé Duchesne et Bayet. Paris 1876.*

ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ ΒΙΚΤΩΡΙΑΣ

Ἡ ἰδιαιτέρα περιουσία τῆς βασιλίσσης Βι-
κτωρίας εἶνε σχετικῶς μικρά, κατὰ τὸν ῥίζοσπά-
στην ῥήτορα Λαβουσέρ, ὄντα εἰς θέσιν νὰ γνω-
ρίζη, καθότι διετέλεσε πρὸ δύο ἐτῶν μέλος τῆς
ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Κοινοτήτων ἐπιτροπῆς, ἧτις
συνέστη ὕπως μελετήσῃ τὰ ληπτέα μέτρα πρὸς
προικοδότησιν τῶν ἐγγόνων τῆς βασιλίσσης. Ἡ
ἐπιτροπὴ ἐπληροφόρηθη, ἐπὶ ἐγγυήσει ἐχευθίας,
περὶ τῆς ὅλης ἀξίας τῶν χρηματικῶν κεραλαίων
τῆς βασιλίσσης. Ὁ Λαβουσέρ δὲν δύναται μὲν
νὰ παραβῇ τὴν ὑποχρέωσιν τῆς ἐχευθίας, ἀλλὰ,
λέγει, «δὲν προδίδω τὴν ἐμπιστοσύνην λέγων
ὅτι τὸ ποσὸν ἦτο καταπληκτικῶς μικρόν».

ΓΥΝΗ ΕΞΕΡΕΥΝΗΤΡΙΑ

Ἡ κυρία Δάνα Πάϊπερ, ἧτις συνώδευσε
τὸν σύζυγόν της, ἀποσταλέντα ὑπὸ τῆς Ἀγ-
γλικῆς κυβερνήσεως πρὸς ἐξερεύνησιν τοῦ Ἀμα-
ζονίου ποταμοῦ, ἦτο μία τῶν πρώτων περιη-
γητριῶν κατὰ τὴν Νότιον Ἀμερικὴν. Ἐπὶ πέντε
ἔτη δὲν εἶδε λευκὸν ἄνθρωπον πλὴν τοῦ συζύγου
της, συζῶσα μετ' ἀγρίων τὸ πλεῖστον τοῦ χρό-
νου, καὶ διελθοῦσα πολλὰς ἐξδομάδας παρὰ τινι
φυλῇ κανιβάλων. Πολὺ τῆς ὁδοιπορίας ἐτελέσθη
διὰ πλοιαρίων, καὶ ἡ κυρία Πάϊπερ κατευχα-
ριστεῖτο εἰς τὸν ἄγριον καὶ ῥυφοκίνδυνον βίον.
Ἡ κατοικία της εἶνε εἰς Ἐκουαδόρ, ἀλλὰ τε-
λευταῖον ἐπεσκέψθη τὸν Ἄγ. Φραγκίσκιον, ἐπι-
στατήσασα εἰς τὴν ἐκφόρτισιν φορτίου σπανίων
ζώων, μελλόντων νὰ ἐκτεθῶσιν ἐν Σικάγῳ, ἐκ
τῶν ἀγρίων δένδρων τοῦ Ἐκουαδόρ.

Η ΑΞΙΑ ΤΩΝ ΧΕΙΡΟΚΡΟΤΗΜΑΤΩΝ

Τὸ δρᾶμα τοῦ Οὐγγῶ L' ami Robsart εἶχε
κατὰ πρῶτον παρασταθῆ ὡς ἔργον τοῦ φίλου του
Paul Meurice. Τὴν πατρότητα διεξεδίκασεν ὁ
Οὐγγῶ ἀφοῦ τὸ ἀκροατήριον ἐξεδήλωσε τὴν ἀ-
ποδοκιμασίαν του δι' ἀνελεσημόνων συριγμῶν.

Ὁ ποιητὴς ὠργίσθη σφόδρα, διότι ἐπέρασεν
ἀπαρτηρητοὶ φράσεις τινές, ἀληθινὰ ἀνάγλυφα,
ὕπως ἤξευρε νὰ τὰς ἐξεργάζεται ὁ Οὐγγῶ.

Ὀλίγον βραδύτερον ὁ Μερὶς ἀνεβίβασεν ἐπὶ τῆς
σιανῆς ἴδιον αὐτοῦ δρᾶμα — Jeanne la folle — ἀνη-
κον εἰς τὴν ῥωμαντικὴν σχολὴν, ἀνθρώπιατον τὴν
φράσιν καὶ κατασπαρμένον δι' εἰκόνων καὶ ἀντι-
θέσεων λίαν ἐπιτυχόν. Ἄλλ' εἰς τὰς χάριτας
ταύτας τοῦ ὕφους οἱ ἀκροαταὶ ἐδειχθησαν ψυ-
χρότατοι.

Ὁ Οὐγγῶ, ὁ ὁποῖος ποτὲ δὲν ἠμπόρσεν νὰ συγ-
χωρήσῃ τοὺς συριγμοὺς τοῦ δρᾶματός του, εἶπε
πρὸς τὸν Μερὶς:

— Ἀπὸ λεπτότητος οἱ ἀκροαταὶ μας δὲν

σκαμπάζουν. Στοιχηματίζομεν νὰ κάμω νὰ κα-
ταχειροκροτηθῆ αὐριον τὸ δρᾶμά σου ;

— Καὶ μὲ ποίαν μαγγανείαν θὰ κάμης αὐτὸ
τὸ θαῦμα, παρακαλῶ ;

— Ἀπλούστατα. Μὲ τέσσαρας στίχους οἱ ο-
ποῖοι νὰ μὴν ἔχουν κάμμίαν σημασίαν, νὰ πε-
ριέχουν ὅμως μερικὰς λέξεις καὶ φράσεις ἀπὸ ἐ-
κείνας ποῦ συγκινοῦν συνήθως τὸν ὄχλον διὰ τῆς
καταγοητεύσεως τῆς ἀκοῆς. Τοὺς ἐξῆς παραδείγ-
ματος χάριν :

Non le courage ne vaut pas la vaillance,
Mille revers ne font pas un succès.
Mais la France sera toujours la France
Et les Français seront toujours les Français.

Καὶ οἱ στίχοι αὐτοὶ οἱ ἄνευ νοήματος καταλ-
λήλως ταχθέντες ἐν τῷ δράματι διήγειραν, κατὰ
τὴν ὑπόσχεσιν τοῦ Οὐγγῶ, τὸν εἰλικρινέστατον
ἐνθουσιασμὸν ἐκδηλωθέντα δι' ἀτελευτήτων χει-
ροκροτήσεων.

Ἡ ΝΑΥΤΙΚΑΙ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

Ἀγγλικόν τι φύλλον ὅπως καταστήσῃ μᾶλ-
λον παραστατικὴν τὴν πρὸς ἀλλήλας ἀναλογίαν
τῶν διαφόρων ναυτι-
κῶν δυνάμεων τῆς Εὐ-
ρώπης ἀπεικόνισεν ἐ-
κάστην αὐτῶν προσ-
ωποποιουμένην δι' ἐ-

νὸς ναύτου κατὰ τὴν ἄνω κλίμακα, εἰς τὴν φέ-
ρονται κατὰ σειράν : Ἀγγλία, Γαλλία, Ῥωσσία,
Ἰταλία, Γερμανία, Αὐστρία.

ΑΓΡΑ ΠΕΛΑΤΕΙΑΣ

Νέος ἔμπορος ἐν Βιέννῃ ἔθεσεν ἐπὶ τοῦ παρα-
θύρου τοῦ μαγαζείου του κομψὴν πινακίδα, ἐφ' ἧς
ὑπῆρχεν ἐπιγραφή πληροφοροῦσα τὸ κοινὸν ὅτι :
« Ὁ ἰδιοκτῆτης τοῦ καταστήματος τούτου, νέος
εἰκοσιοκτῶ ἐτῶν, ἀρτιμελὴς τὸ σῶμα καὶ καθολικὸς
τὸ θρησκευμα, ἐπιθυμεῖ νὰ συνάψῃ τὸ ταχύτε-
ρον ἀρραβῶνα μετ' ἐντίμου νεάνιδος ἢ χήρας
ἐπὶ τῷ σκοπῷ γάμου. Ἡ νόμφη ὀφείλει νὰ ἔχῃ
διαθέσιμον κεφάλαιον πέντε ἢ ἐξ χιλιάδων φιο-
ρινίων. Ὅλα τὰ ἄλλα εἶνε δευτερεύοντα ». Ἀπὸ
τῆς ἀναρτήσεως τῆς πρωτοτύπου ταύτης προσ-
φορὰς γάμου, τὸ μαγαζεῖον τοῦ κερδοσκόπου ἐμ-
πόρου μας ὑπέστη κανονικὴν πολιορκίαν ἐκ μέ-

ρους τῶν ἀγάμων ἀγοραστριῶν. Ὁ ἄνθρωπος κά-
μνει σήμερον τσοαύτην ἐξόδευσιν, ὥστε, καθὼς
λέγει εἰς ὕλας, δὲν ἔχει καιρὸν νὰ νυμφευθῆ.

ΚΟΙΛΑΣ ΧΡΥΣΟΥ

Ἡ κοιλάς τοῦ Μόδδου Κρήν εἶνε τόπος τῆς Βο-
ρείου Καρολίνας, ὅπουθεν ἐξήχθη μέχρι τοῦδε χρυ-
σὸς ἀξίας 200 χιλ. λιρῶν στερλινῶν, καὶ ἐκ-
τὸς τούτου σμάραγθοι, σάπφειροι, ἰάσπιδες, ἄρ-
γυρος, πλατίνα, σίδηρος, μόλυβδος, καὶ τὰ λοιπά
εἶνε, οὕτως εἰπεῖν, ἐν τῶν πλουσιωτέρων ἐργα-
στηρίων τῆς φύσεως. « Οὐδέποτε σφάζουσιν ἰνδιάνο-
νον ἢ ὄρνιθα ἐν τῇ κοιλάδι, γράφει ἀνταποκρι-
τῆς τοῦ « Ἡλίου » τῆς Νέας Ὑόρκης, χωρὶς νὰ
ἐρευνήσωσιν εἰς τὸν στόμαχόν του μήπως εὑρωσι
ρουβίνιον ἢ ἀδάμαντα ».

ΑΙ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΑΙ ΠΕΡΙΣΤΕΡΑΙ

Ἡ ταχυδρομικὴ περιστέρα, ὅταν ταξειδεύῃ,
δὲν ἐγγίζει τροφήν. Ἐὰν ἡ ἀπόστασις εἶνε μα-
κρά, ἵπταται χωρὶς νὰ σταματήσῃ ὅπως λάβῃ
τροφὴν, καὶ τέλος φθάνει πνευστιῶσα, κατὰκο-
πος καὶ σχεδὸν ἡμιθανής. Ἐὰν τῆς δοθῇ κόκ-
κος τις, δὲν θέλει νὰ φάγῃ, ἀρκομένη εἰς πό-
σιν ὀλίγου ὕδατος, καὶ εἶτα κοιμωμένη. Δύο ἢ
τρεις ὥρας κατόπιν ἀρχίζει νὰ τρώγῃ ἐν ἄκρα
μετριότητι καὶ εὐθὺς πάλιν κοιμάται. Ἐὰν ἡ
πτῆσις ἦτο πολὺ μακρά, ἡ περι-
στερά ἐξακολουθεῖ ζῶσα οὕτω ἐπὶ
48 ὥρας, πρὶν ἀναλάβῃ τὸν συνήθη
τρόπον τῆς διαίτης τῆς.

ΝΕΟΣ ΝΙΑΓΑΡΑΣ

Τηλεγράφημα ἐκ Σαιντ-Τζῶν
τῆς Νιουφουνδλάνδης ἀναφέρει :
Δύο Ἀμερικανοὶ περιηγηταὶ ἐφθα-
σαν ἀσπίως ἐκ Λαβραδώρης. Διη-
γοῦνται ὅτι ἀνέπλευσαν τὸν Μέγαν
Ποταμόν, τὸν ἐκβάλλοντα εἰς τὴν
λίμνην τῆς Ἀμιλτῶνος, εἰς ἀπόστα-
σιν 250 μιλίων, φθάσαντες εἰς μεγάλους τινὰς κα-
ταρράκτας, οὓς δὲν εἶχον ἰδεῖ μέχρι τοῦδε λευκοὶ
ἄνθρωποι. Οἱ περιηγηταὶ τοὺς περιγράφουσιν ὡς
τοὺς ἀξιολογωτέρους ἐν τῷ κόσμῳ. Τὸ ὕψος τῶν
καταρρακτῶν αὐτῶν, λέγουσιν, εἶνε 316 πο-
δῶν, καὶ ὑπάρχουσι τρία βραγδαῖα ρεύματα ὑπερ-
άνω τῶν καταρρακτῶν, ἀπὸ 500 ποδῶν καταφε-
ρόμενα. Πελώριος ὄγκος ὕδατος διακοσίων ποδῶν
πλάτους καταπίπτει διὰ τεραστίου γρανίτου, καὶ
ὁ ῥόχθος τοῦ καταρρηγνυμένου χειμάρρου ἀκούε-
ται 25 μίλια μακρὰν. Οἱ περιηγηταὶ, οἵτινες ἐ-
μέτρησαν κ' ἐφωτογράφησαν τοὺς καταρράκτας,
περιγράφουσιν ὡς μεγαλοπρεπεστάτην τὴν περίε-
τοποθεσίαν. Ἐχοσιέστησαν δ' ἓνα μῆνα ὅπως ἀ-
ναπλεύσωσι τὸν ποταμόν.

ΑΛΛΟΚΟΤΟΣ ΔΙΑΘΗΚΗ

Ἐν Τουλούζῃ τῆς Γαλλίας ἀπέθανε τελευ-

ΠΑΙΔΙΚΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΣ

ταῖον ἰδιότροπός τις γραῖα, ἣν οἱ γείτονές της εἶχον ἐπονομάσῃ «Madame Miss», ἐκ τῆς μα-
νίας ἣν εἶχε νὰ ἐπιτηδεύεται τοὺς τρότους καὶ
τὴν ἐνδυμασίαν τῶν Ἀγγλίδων. Διὰ τῆς διαθήκης
της ἀφίνει ὅλην τὴν περιουσίαν της, ὑπολογιζο-
μένην εἰς ὀκτὼ ἑκατομύρια φραγκῶν, εἰς ἐκεῖ-
νον τὸν περιηγητὴν ἢ ἐξερευνητὴν, ὅστις θὰ ἔχη
τὴν πτόλμην καὶ τὴν ἐπιχειρηματικότητα «νὰ ὀ-
δηγήσῃ καραβάνιον ἐκ πεντακοσίων ἀνθρώπων,
κατ' ἐλάχιστον ὄρον, ἀπώτερον εἰς τὸ ἐσωτερικὸν
τῆς Ἀφρικῆς, ἢ ὅσον πᾶς Εὐρωπαῖος περιηγη-
τῆς ἐπροχώρησε τέως. Ἄλλ' ὁ ῥηθεὶς περιηγητῆς
δύναται μόνον ν' ἀπαιτήσῃ τὰ χρήματα, ἀφοῦ ἐ-
πιστρέψῃ εἰς Γαλίαν μὲ ὄχι ὀλιγωτέρους ἢ τὸ ἡ-
μισυ τῆς συνοδίης του σώους καὶ ὑγιεῖς».

Ο ΣΚΙΡΩΝ

Πρὸ τινος ἐγράφη ἐν τῇ «Ἐστία» ὅτι εὗρέθη
ἐπὶ τοῦ ὄρους Πίνδου νεανίας ἐγκαταληφθεὶς ἐκεῖ

ἀπὸ παιδικῆς ἡλικίας καὶ καταστάς ἀληθινὸς ἀ-
γριάνθρωπος. Τὸν νεανίαν αὐτὸν παρέλαβεν εὐ-
σπλαγχνισθεὶς ἀπόστρατός τις ἀξιωματικὸς εἰς
Τρίκαλα καὶ ἐνέδυσε καὶ προσπαθεῖ νὰ ἐξημε-
ρώσῃ ὀνομάσας αὐτὸν Σκίρωνα. Ἐκ τοῦ «Ἄ-
στεως» μεταφέρονται τὴν εἰκόνα αὐτοῦ ληφθεῖσαν
διὰ φωτογραφίας.

Ὁ μικρὸς Πίπης ἔλεγεν εἰς τὸν συνομήλικόν
του Νίκον :

— Ἐμένα ἢ μαζὰ μου δίνει κάθε φορὰ ποῦ
παίρνω λάδι τῆς μουρούνας μιὰ δεκάρα.

— Καὶ τί τὲς κάνεις αὐτὲς τὲς δεκάρες ;

— Τὲς κρύβω ὡς ποῦ νὰ γείνουν πέντε δραχ-
μές.

— Κ' ἔπειτα ;

— Ἐπειτα τὲς δίνω τῆς μαμῆς καὶ μ' ἀγο-
ράζει πάλι μιὰ μποτίλλια μουρουνόλαδο.

ΕΚ ΤΟΥ ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΦΙΛΑΡΕΣΚΕΙΑΣ

Σχετικὰ πρὸς τὰ περὶ «Συγχωρημένης φιλα-
ρεσκείας» τῆς βαρωνίδος Στάφ εἶνε τὰ ἐξῆς, ἃ
τινα ἔκρινα ἄξια δημοσιεύσεως ἐν τῇ Ἐστία :

Τὸ ἀγγλικὸν Tit Bits ἐπροκάλεσεν ἐσχάτως
εἰς τὰς στήλας του συζήτησιν ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζη-
τήματος : «Εὐχαριστοῦνται οἱ ἄνδρες νὰ βλέ-
πουν κалῶς ἐνδεδυμένους τὰς σύζυγους των ;»

Μεταξὺ πολλῶν ἄλλων δύο ἐκ τῶν ἀναγνω-
στριῶν τοῦ φύλλου ἀπήντησαν εἰς τὸ ἐρώτημα
τοῦτο καὶ αἱ ἐπιστολαὶ των εἶνε περίεργοι διὰ
τὰς κρίσεις των περὶ τῆς ἐπιρροῆς, ἣν δύναται
νὰ ἔχη ὁ ἱματισμὸς εἰς τὴν εὐτυχίαν τῆς οἰκο-
γενείας. Ἀμφότεραι αἱ γυναῖκες αὐταὶ δηλοῦσιν,
ὅτι οἱ σύζυγοί των κερδίζουσι δὲν δύναται νὰ δια-
θέσωσι χρήματα πρὸς ἐπιπλέοντα δαπάναις. Ση-
μειωτέον δὲ ὅτι αἱ Ἀγγλίδες δίδονται εἰς γάμον
χωρὶς προίκα καὶ ἐπομένως ἡ συντήρησις τῆς
οἰκογενείας πίπτει ἐξ ὀλοκλήρου εἰς βᾶρος τοῦ
σύζυγου.

«Εἶμαι, γράφει ἡ πρώτη, σύζυγος ἀγαθοῦ ἀν-
δρός, ὅστις ἔχει μικρὸν εἰσόδημα. Ἐὰν λοιπὸν
κρίνω ἐκ τοῦ σύζυγόν μου, ὁ ἀνὴρ εὐχαριστεῖται
μεγάλως νὰ βλέπῃ τὴν σύζυγόν του καλῶς καὶ
κομψῶς ἐνδεδυμένην.

» Ἄνὴρ μὲ καλαισθησίαν, ὅστις ἔχει σύζυγον
περιποιητικὴν, γνωρίζει πολὺ καλὰ, ὅτι ὅταν ἡ
συμμεριζομένη τὴν χαρὰν καὶ τὰς θλίψεις του
τοῦ ζητεῖ νὰ τῆς ἀγοράσῃ πῖλον, ἔχει τῶντι
ἀνάγκην πῖλου. Παραδέχομαι βεβαίως ὅτι οἱ
ἄνδρες ἔχουν ἰδιαιτέρας ἰδέας περὶ τοῦ ζητήμα-
τος τούτου καὶ ὅτι πολλάκις λαμβάνουν ἀνὰ χει-
ρας τὸ ἀντικείμενον, οὐτινος ζητεῖται ἡ ἀντικα-
τάστασις, τὸ στρέφουν καὶ τὸ ψάβουν εἰς ὅλα τὰ
μέρη χωρὶς νὰ διακρίνουν ὅτι ἔχει παλαιωθῆ καὶ
ὑπὸ τὴν ἐποψιν τοῦ ὕλικου καὶ ὑπὸ τὴν ἐποψιν
τοῦ συρμού. Ἄλλ' ἐν πάσῃ περιπτώσει εἶνε ἐπά-
ναγκες εἰς τὴν γυναῖκα ὅσον καὶ εἰς τὸν ἄνδρα
νὰ προυνσιάζεται εἰς τὸν κόσμον εὐπρεπῶς ἐν-